

TEATRE
'Dies felços'

Carme Sansa enterrada a la terra erma del forat beckettà

Arrels en el forat

Juan Carlos Olivares

'Dies felços', de Samuel Beckett.
Traducció: Joaquim Mallfré.
Direcció: Boris Rotenstein.
Escenografia i il·luminació: Paco Azorín. Vestuari: Miriam Compte.
Intèrprets: Carme Sansa i Joan Vallès. Teatre Tantarantana.

Beckett, l'enigma; Beckett el palíndrom de les infinites interpretacions. L'anàlisi que busca la veritat oculta d'esquerra a dreta i de dreta a esquerra. *Dies felços* es disputa amb *Tot esperant Godot* el primer lloc en les disquisicions sobre el seu significat. Alguna cosa devia voler dir Beckett amb una dona enterrada fins a la cintura en terra erma, una xerraire insubstantial enlluernada per un focus inclement. Al seu abast una bossa plena de bagatel·les i una pistola, una ombrel·la i el clatell d'un marit displicent. Parla i parla fins a convertir-se en cap parlant.

Bust malastruc per a tot, excepte per a l'esdevenir. Aquí ens toca ja la hipòtesi: ¿Una dona atrapada en la rutina, immobilitzada en les innombrables convencions de la quotidianitat, presa de l'avorriment?

L'única certesa que ofereixen les obres de Samuel Beckett i les seves acotacions dictatorials és el protagonisme de l'interpret. El director Boris Rotenstein ha ficat en el forat beckettà Carme Sansa. Allà ha fet fortes arrels. *Dies felços* ha generat una certa tradició interpretativa, un estil que imposa una gran distància entre l'actriu i la seva circumstància dramàtica. Moltes grans actrius actuen com si la negació de l'heterodòxia de la situació fos imprescindible per fer llegible el xifrat secret de l'autor d'aquesta peça.

Carme Sansa opta per tot el contrari. Ella assumeix explícitament el paper amb totes les seves incongruències. La naturalitat amb què qualsevol ésser humà conviu amb les seves rendicions. Ha eliminat la crueltat que sol acompanyar el personatge, una esquerpa naturalesa que oculta amb desgana la rancúnia de la superficialitat. Amb Carme Sansa, la dona enterrada de Beckett mostra tendresa fins i tot en el desamor consensuat amb la parella. Hi ha comprensió, humilitat, però sobretot resignació. Un treball delicat al qual només li sobra algun *xato* de la traducció. Fora d'això, confirma la integritat artística d'una gran actriu.

La Beckett potencia els autors del planter

L'hemisferi de les emocions

M. Monedero
BARCELONA

El buit amb què algunes persones conviuen quan passen de la joventut a la maduresa és el rerefons d' 'Hemisferios', l'espectacle d'Ignasi Garz que demà s'estrena a la Sala Beckett.

La Beckett empeny cap al seu escenari un autor format als tallers de dramaturgia de la sala de Gràcia. Ignasi Garz, que també és el director de l'obra, presenta a partir de demà *Hemisferios*, un conjunt de poemes dramàtics amb estructura teatral que aborden, entre altres aspectes, "la soledat de dos personatges desencantats, frustrats, que somiaven amb una vida més plena quan eren joves i que no veuen el seu somni complert quan arriben a la maduresa", explica l'autor i director de Bilbao.

A *Hemisferios*, Garz hi ha volgut retratar un univers "d'emocions íntimes, marcades per l'atzar", que assalten dues persones que comencen a parlar de manera aparentment innocent i que els fan anar enrere en la seva trajectòria. "Agafen un tren que els condueix cap al passat". Eva Poch, Jordi Gràcia, Carme Capdet, Carol Martínez i Jimbo Llauredó són alguns dels intèrprets d'aquest *Hemisferios*, que en la posada en escena vol "potenciar escenes no convencionals i trencar els espais habituals d'una sala de teatre".

A banda de la programació regular i dins del cicle Noves Veus de Barcelona, que acullen les sales alternatives de la ciutat, la Beckett proposa un grapat d'espectacles creats per col·lectius d'immigrants que viuen a la capital catalana. *Gaviotas subterráneas* (29 i 30 d'abril) és una obra sobre l'amistat perversa escrita per Alfonso Vallejo i dirigida pel brasiler Alex F. Aguilera. El món de les *jineteras* cubanes al llarg de tres èpoques diferents és el motor de *Visitaciones*, dirigida per Juan Carlos González i protagonitzada per Alejandra Egido (1 i 2 de maig). Els argentins del Panthalasa Teatro presentaran *Amontonados en la puerta de salida* (3 i 4 de maig), amb dramaturgia d'Andrea Ojeda. A més d'aquests tres espectacles, a l'Orbrador de la Beckett s'hi faran

La sala de Gràcia viu una intensa activitat amb espectacles i taules rodones dins del cicle Noves Veus de Barcelona

la taula rodona *El lloc de les altres cultures en la creació escènica* (29 d'abril), la xerrada-performance, a càrrec del Teatre Itinerante del Sol, *La máscara: manifestación plástica y mítica de una cultura* (30 d'abril), l'espectacle *Negra?* basat en poemes de Nicolás Guillén, amb direcció de Glòria Vallès (1 de maig), i la lectura dramatitzada d'*Animal Music*, que, dirigida per Manel Barceló i amb dramaturgia de Karel Mena, fa una particular revisió d'*Els músics de Bremen*, amb música composta específicament per a una obra en què es treballa amb màscares, ja que està protagonitzada per animals.

ELS PETS

La seva història,
els seus secrets,
les seves cançons,
el llibre del millor
grup del pop català.

ROSAD ELSVENTS

www.rosadelsvents.net

